

בש"פ 9902/17 - מדינת ישראל נגד פלוני, פלונית, פלונית

בבית המשפט העליון

בש"פ 9902/17

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיבים: 1. פלוני (עניינו הסתיים)
2. פלונית
3. פלונית

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: כ"ג בטבת התשע"ח (10.1.2018)

בשם המבקשת: עו"ד נעימה חינואוי כראם
בשם המשיבה 2: עו"ד יחיאל לאמש
בשם המשיבה 3: עו"ד נועם בונדר

החלטה
(בעניין של המשיבות 2-3 בלבד)

בקשה חמישית להארכת מעצרה של המשיבה 2 בפיקוח אלקטרוני, לפי סעיף 62(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) ב-90 יום החל מיום 29.12.2017, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 5492-04-16 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם; ובקשה שישיית להארכת מעצרה של

המשיבה 3 ב-75 יום החל מיום 13.1.2018, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 5492-04-16 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

לשם השלמת התמונה יצוין כבר עתה כי הבקשה הוגשה מלכתחילה גם בעניין מעצרו של המשיב 1, שהוארך, בהסכמת בא כוחו, בהחלטת מיום 19.12.2017. לפיכך, החלטה זו עניינה במשיבות 2-3 בלבד (יחד להלן: המשיבות).

1. הרקע לבקשות פורט באריכות במסגרת ההחלטות שנתן בית משפט זה בעניין מעצרן של המשיבות (בש"פ 4796/16 (23.6.2016); בש"פ 9975/16 (22.2.2017); בש"פ 2607/17 (6.4.2017); בש"פ 1507/17 (18.4.2017); בש"פ 5053/17 (27.7.2017); בש"פ 7304/17 (28.9.2017)) ולכן אביא את עיקרי הדברים בלבד.

2. על פי כתב האישום, המשיבים 1 ו-2, הנשואים זה לזו, ביצעו עבירות מין רבות בבתה של המשיבה 2 מנישואים קודמים (ילידת 1984, להלן: המתלוננת 1), בין השנים 1995-2005. כמו כן, החל משנת 2001 ניהל המשיב 1 קשר רומנטי עם המשיבה 3, אשר התגוררה בסמוך, במסגרתו ביצעו המשיב 1 והמשיבה 3 עבירות מין רבות במתלוננת 1 וכן בשתי בנותיה הקטנות של המשיבה 3 (ילידות 1995 ו-1998, להלן: המתלוננות 2-3). למשיבה 3 מיוחסות, בנוסף, ריבוי עבירות מין במשפחה (מעשה סדום), תקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש על ידי אחראי, והדחה בחקירה.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום עתרה המדינה להורות על מעצרם של המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם. ביום 3.5.2016 קבע בית המשפט המחוזי כי קיימת תשתית של ראיות לכאורה נגד שלושת המשיבים, והורה על עריכת תסקירי מעצר בעניינם. בתסקיר המעצר הנוגע למשיבה 2, ציין שירות המבחן כי קיים סיכון לשיבוש הליכי משפט, וכי חלופת מעצר שהוצעה עלולה לאפשר קשר בין המשיבים ופגיעה בעקיפין במתלוננת 1. משכך, לא המליץ שירות המבחן על שחרורה לחלופת מעצר. בתסקיר המעצר בעניינה של המשיבה 3, זיהה שירות המבחן כי קיים סיכוי להישנות התנהגות פוגענית מצדה ומכיוון שלא הוצעה כל חלופת מעצר, ציין שירות המבחן כי אין באפשרותו לגבש המלצה וכן כי מעצרה מאפשר לה לקבל טיפול ותמיכה. בהמשך לכך, הורה בית המשפט המחוזי בהחלטתו מיום 31.5.2016 על מעצרם של שלושת המשיבים עד לתום ההליכים נגדם.

4. משחלפו תשעה חודשים מיום מעצרם של המשיבים, הגישה המבקשת בקשה להארכת מעצרם לפי סעיף 62 לחוק המעצרים. בגדרי הדיון בבקשה הורה השופט א' שהם על עריכת תסקיר משלים בעניינן של המשיבות, שיבחן על ידי בית המשפט המחוזי במסגרת בקשה לעיון חוזר. ביום 29.1.2017, לאחר שהוגשו תסקירים משלימים, דחה בית המשפט המחוזי את הבקשה לעיון חוזר בעניינן של המשיבות. לעניין המשיבה 2 נקבע כי החלופות שהוצעו אינן הולמות את רמת הסיכון ואת החשש לשיבוש הליכי משפט. אשר למשיבה 3, נקבע כי המסגרת המוצעת - הוסטל "סלעית" (להלן: ההוסטל) אינה מתאימה לשמש כחלופת מעצר.

5. נוכח החלטה זו, הורה השופט א' שהם ביום 22.2.2017 על הארכת מעצרן של המשיבות ב-90 יום נוספים (בש"פ 9975/16, להלן: הארכת המעצר הראשונה). מעצרם של שלושת המשיבים הוארך ב-90 יום נוספים בהחלטתו של השופט מ' מזוז מיום 6.4.2017 (בש"פ 2607/17). בהחלטה זו צוין כי המבקשת אינה מתנגדת לבחינת חלופת מעצר בעניינה של המשיבה 3, אולם משהגישה האחרונה ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מיום 29.1.2017, יש להמתין להחלטה בנדון. עוד נקבע כי קצב התנהלותו של ההליך העיקרי אינו משביע רצון, אף שחלה התקדמות מאז

הארכת המעצר הראשונה, וצוין כי חזקה על בית המשפט המחוזי שיפעל לקידום התקדמות מהירה של ההליכים. למען שלמות התמונה יצוין כי הערר שהגישה המשיבה 3 על החלטת בית המשפט המחוזי מיום 29.1.2017 נדחה על ידי בית משפט זה בהחלטת השופט ח' מלצר מיום 18.4.2017 (בש"פ 1507/17).

6. ביום 10.5.2017, בעקבות בקשה לעיון חוזר בעניינה של המשיבה 2 ולאחר שהתקבלה המלצת שירות המבחן, הורה בית המשפט המחוזי על מעצרה של המשיבה 2 בפיקוח אלקטרוני חלף מעצרה מאחורי סורג ובריח, בכפוף להפקדת סך של 70,000 ש"ח ותנאים נוספים. בהחלטתו ציין בית המשפט כי המסוכנות הנשקפת מן המשיבה 2 והחשש מפני שיבוש הליכי משפט קהו נוכח חלוף הזמן מביצוע העבירות, ובשים לב כי במועד זה המתלוננות 2-1 כבר נתנו עדותן במסגרת ההליך העיקרי. לפיכך, נקבע כי יש במעצר בפיקוח אלקטרוני בתנאים כדי להפיג את החשש להימלטות מהדין – העילה המרכזית למעצר המשיבה 2. לאחר שעמדה בתנאים שנקבעו, הועברה המשיבה 2 למעצר בפיקוח אלקטרוני.

7. ביום 22.6.2017, הוגשה בקשה נוספת, שלישית במספר, להארכת מעצרו של המשיבים ב-90 יום, שהובאה בפני השופט א' חיות (בש"פ 5053/17, להלן: הארכת המעצר השלישית). בו ביום הוארך, בהסכמה, מעצרה של המשיבה 2 בפיקוח אלקטרוני, וביום 25.7.2017 הוארך בהסכמה גם מעצרו של המשיב 1. בהחלטה מיום 27.7.2017 הוארך גם מעצרה של המשיבה 3. בהחלטה זו, עמדה השופט א' חיות על תסקיר שירות המבחן השלישי שניתן בעניינה של המשיבה 3, המצביע על סכנה להישנות ההתנהגות הפוגענית, וצינה כי המבקשת אינה מתנגדת לשחרורה של המשיבה 3 לחלופת מעצר, ככל שתוצע חלופת מעצר הולמת, אולם עד כה לא הוצעה חלופה כאמור.

8. ביום 18.9.2017 הוגשה לבית משפט זה בקשה רביעית להארכת מעצרו של המשיבים (בש"פ 7304/17, להלן: הארכת המעצר הרביעית). בהחלטתו של השופט ע' פוגלמן, מאותו היום, הוארכו בהסכמה מעצרו של המשיב 1 ומעצרה בפיקוח אלקטרוני של המשיבה 2 ב-90 יום. לאחר דיון שהתקיים בעניינה של המשיבה 3 מסרה המבקשת הודעה משלימה בו נמסר כי לא תעמוד על הרשעתה של המשיבה 3 במיוחס לה באישום הראשון בשל ספק התיישנות, וכן כי לא תעמוד על הרשעתה בעבירות המיוחסות לה בכתב האישום כלפי המתלוננת 3, מכיוון שהוחלט כי זו לא תעיד. בהחלטתו מיום 28.9.2017 קבע השופט ע' פוגלמן כי גם במתכונת הנוכחית של האישומים המיוחסים למשיבה 3, אין להורות על שחרורה ללא חלופה מתאימה, וזאת בשל המסוכנות הנשקפת ממנה נוכח המעשים המיוחסים לה. עוד צוין כי לאור עמדת המבקשת, שאינה מתנגדת לשחרור המשיבה 3 לחלופה הולמת, ככל שתוצע, ובשים לב כי ההליכים עשויים להימשך עוד זמן מה, יש מקום ששירות המבחן יבחן מחדש אפשרות לחלופת מעצר מוסדיות, שיבחנו על ידי בית המשפט המחוזי במסגרת בקשה לעיון מחדש. נוכח האמור, על מנת לאפשר איתור ובחינת חלופה, הוארך מעצרה של המשיבה 3 ב-60 יום.

9. ביום 19.11.2017, לקראת חלוף תקופת המעצר שנקבעה בעניינה של המשיבה 3 בהחלטתו של השופט ע' פוגלמן מיום 28.9.2017, הגישה המבקשת בקשה חמישית להארכת מעצרה של המשיבה 3 (בש"פ 9035/17, להלן: הארכת המעצר החמישית). בהחלטת השופט ע' פוגלמן מיום 22.11.2017 צוין כי בשל תקלה החלטתו מיום 28.9.2017 לא הגיעה לידי שירות המבחן ולפיכך נדרשים 30 יום נוספים על מנת להגיש תסקיר משלים בעניין המשיבה 3. לפיכך, הורה בית המשפט על הארכת מעצרה של המשיבה 3 ב-45 יום, על מנת לאפשר קבלת תסקיר משלים וקיום דיון בבקשה לעיון מחדש בבית המשפט המחוזי לאחר מכן.

10. ביום 5.12.2017 הוגש תסקיר משלים בעניינה של המשיבה 3. שירות המבחן התרשם, כפי שהתרשם בעבר, כי קיים סיכון גבוהה להישנות התנהגות פוגעת מצד המשיבה 3 וכי רמת הסיכון לא פחתה מאז מעצרה. שירות המבחן שב על הערכתו כי ההוסטל שהוצע אינו נותן מענה למסוכנות הנשקפת מהמשיבה 3 ואינו מתאים לשמש כחלופת מעצר עבורה. שירות המבחן ציין עוד כי מסגרת מוסדית פתוחה לא תוכל להפחית את רמת הסיכון לנוכח מצבה הנפשי של המשיבה 3 ודפוסי התנהלותה, וכי אין בידו להציע מסגרת שיש בה לענות על צרכיה של המשיבה 3. לנוכח האמור, לא המליץ שירות המבחן על שחרורה של המשיבה 3 לחלופת מעצר.

11. זהו הרקע להגשת הבקשה שלפניי, בגדרה מבוקשת הארכת מעצרה בפיקוח אלקטרוני של המשיבה 2 ב-90 יום והארכת מעצרה של המשיבה 3 ב-75 יום. המבקשת מבהירה כי הבקשה להאריך את מעצרה של המשיבה 3 ב-75 יום נובעת מטעמים מערכתיים בלבד, לנוכח פער הזמנים שנוצר בין מועדי המעצר של שלושת המשיבים, כפי שפורט לעיל, ולא מטעמים מהותיים. בבקשה נטען כי המעשים המיוחסים למשיבות מעידים על המסוכנות הנשקפת מהן, וזאת גם לאחר שהמבקשת חזרה בה מחלק מהאישומים הנוגעים למשיבה 3. עוד צוין לעניין המשיבה 3, כי בהתאם לתסקיר שירות המבחן, לא הוצגה כל חלופה עבורה אשר יש בה להגשים את מטרות המעצר.

אשר להתקדמות ההליכים בתיק העיקרי צוין כי הסתיימה פרשת התביעה, במסגרתה נשמעו המתלוננות 1 ו-2 13-עדים נוספים, וכן החלה פרשת ההגנה, במסגרתה נשמעו עדויותיהם של שלושת המשיבים. עוד נמסר כי מועד דיון נוסף נקבע לחודש פברואר, במהלכו צפויה להסתיים פרשת ההגנה, וייתכן כי הסיכומים ישמעו גם הם באותו מועד, או בישיבה נוספת שתקבע.

12. בדיון שהתקיים בפניי ביום 10.1.2018 טענה המשיבה 2 כי יש להורות על שחרורה לחלופת מעצר מקלה, היות והמסוכנות שנשקפה ממנה הינה מסוכנות קונקרטיה בלבד אשר התקתה בשל חלופי הזמן. עוד נטען כי החשש משיבוש הליכי המשפט פחת גם הוא, לאחר שהמתלוננות נתנו עדותן. המשיבה 3 טענה גם היא כי יש להורות על שחרורה לחלופת מעצר ומבקשת כי תופנה לראיון בהוסטל. לשיטתה, המלצת שירות המבחן בעניינה שגויה. המשיבה 3 מוסיפה כי פרשת ההגנה בעניינה הסתיימה, וכי היא נאלצת להמתין עד לסיום פרשת ההגנה של המשיבים 1-2.

דיון והכרעה

13. לאחר עיון בבקשה על נספחיה, ולאחר ששמעתי את טענות הצדדים בדיון לפניי, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

14. כידוע, בבחינת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים מאזן בית המשפט בין הזכות לחירות וחזקת החפות לבין אינטרס השמירה על בטחון הציבור וההגנה על קיומו של הליך משפטי תקין; באיזון זה יש לשקול בין היתר את חלופי הזמן מאז החל המשיב את מעצרו, את קצב התנהלות הדיונים, את הגורם האחראי להתמשכות ההליכים, את חומרת העבירות ונסיבותיהן, את מידת המסוכנות הנשקפת מהנאשם ואת החשש לשיבוש אפשרי של הליכי המשפט (ראו למשל: בש"פ 4653/16 מדינת ישראל נ' סלימאן, פסקה 13 (22.6.2016); בש"פ 4780/16 מדינת ישראל נ' נחמני, פסקה 4 (21.6.2016); בש"פ 5744/15 מדינת ישראל נ' חאג' יחיא, פסקה 7 (18.10.2015)).

15. למשיבות מיוחסות עבירות מין חמורות במתלוננות - בנותיהן. המעשים המיוחסים להן, כפי שתוארו על ידי בית משפט זה "מעוררים חלחלה ופלצות", והם מלמדים על מסוכנות הנשקפת מן המשיבות. כפי שהיטיב לציין השופט ע' פוגלמן בהחלטתו מיום 28.9.2017 בעניינה של המשיבה 3, שיפים גם לעניינה של המשיבה 2, "מסוכנות מיוחדת נשקפת ממי שמיוחסות לו עבירות מין כלפי קטינים בתוך המשפחה" המבוצעות לרוב תוך ניצול סמכות ושליטה נפשית ופיזית בקורבנות" (בש"פ 6013/14 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 6 (11.9.2014)). "לא שוכנעתי כי יש בזמן שחלף מן העת האחרונה בו הוארך מעצרן של המשיבות כדי להפחית ממסוכנות זו.

אשר למשיבה 2, לנוכח החשש הקיים להימלטות מפני הדין ומשלא הוצגו כל ראיות המצביעות על שינוי נסיבות בעניינה, לא מצאתי שיש בטעמים שהעלה בא כוחה כדי להצדיק את שחרורה ממעצר בפיקוח אלקטרוני או בחינת חלופה מקלה.

אשר למשיבה 3, מתסקיר שירות המבחן העדכני בעניינה מיום 5.12.2017 עולה כי רמת הסיכון ממנה גבוהה, וחלופה מוסדית פתוחה - דוגמת ההוסטל המוצע, אין בה כדי להפחית מרמת סיכון זו. במצב דברים זה, בפרט בהתחשב בכך שתסקיר שירות המבחן ניתן לפני פרק זמן קצר, ובהעדר כל חלופת מעצר הולמת, אין בידי להורות על שחרורה של המשיבה 3 או על עריכת תסקיר נוסף בעניינה.

16. ההליך הפלילי בעניינן של המשיבות, אף שארך זמן רב והתקדם בקצב שאינו משיב רצון, נמצא כעת בישורת האחרונה, כאשר נדרשים עוד מספר מצומצם של דיונים בטרם תינתן הכרעת הדין. בהקשר זה חזקה על בית המשפט המחוזי כי יפעל על מנת לסיים את שמיעת פרשת ההגנה ולמתן הכרעת הדין בהקדם האפשרי.

17. סוף דבר, הבקשה מתקבלת. מעצרה בפיקוח אלקטרוני של המשיבה 2 יוארך ב-90 יום החל מיום 29.12.2017 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 5492-04-16 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע ומעצרה של המשיבה 3 יוארך ב-75 יום החל מיום 13.1.2018 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 5492-04-16 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, הכל לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ט בטבת התשע"ח (16.1.2018).

ש ו פ ט